

Αριθ.Απόφ.: 611/2004

**ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΗ
ΤΟΥ ΠΕΝΤΑΜΕΛΟΥΣ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ**

Το Δικαστήριο που συγκροτήθηκε από τους Δικαστές:

1. **ΚΑΣΤΑΝΗ Θεόδωρο**, Στρατιωτικό Δικαστή Β΄, Προεδρεύοντα επειδή κωλύεται ο Πρόεδρος κατ' άρθρο 173 ΣΠΚ,
 2. **ΣΥΝΑΔΙΝΟ Ανδρέα**, Στρατιωτικό Δικαστή Γ΄
 3. **ΚΑΡΚΑΛΟΥΣΟΥ Αικατερίνη**, Πάρεδρο,
- και τους Στρατοδίκες:
1. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗ Μιχαήλ**, Τχη (ΜΧ)
 2. **ΜΑΤΖΙΑΡΗ Παναγιώτη**, Λγο(ΤΧ)

που κληρώθηκαν με την υπ' αριθμ. **221/2004** Απόφαση του Στρατοδικείου Αθηνών, την Αντεισαγγελέα **Καίσαρη Κων/να**, Πάρεδρο Στρατιωτικών Δικαστηρίων, που αναπληρώνει τον Εισαγγελέα, κατ' άρθρο 174 ΣΠΚ, επειδή κωλύεται και την Γραμματέα **Ψαρρή Αναστασία, Ανθστή (ΔΓ)**, συνεδρίασε δημόσια στην Αθήνα και στην αίθουσα που έχει καθοριστεί για τις συνεδριάσεις του, σήμερα την **29^η** του μήνα **Μαρτίου**, του έτους δύο χιλιάδες τέσσερα (**2004**) και ώρα 09:00΄, κατά την οποία οι παραπάνω Στρατοδίκες, μετά από πρόσκληση του Προέδρου, ορκίστηκαν σύμφωνα με το άρθρο 183 ΣΠΚ, για να δικάσει τον **Ε. Ν. του Α.** που παραπέμφθηκε σε δίκη με το υπ'αριθμ 433/02 κλητήριο θέσπισμα του Εισαγγελέα του Στρατοδικείου Αθηνών και κατηγορείται για: **κλοπή πραγμάτων ανηκόντων σε αξιωματικό**, ο οποίος αφού παρουσιάσθηκε στο Δικαστήριο, χωρίς δεσμά, όταν ρωτήθηκε από τον Πρόεδρο για την ταυτότητα του κλπ, αποκρίθηκε ότι ονομάζεται **Ε. Ν. του Α. και της Α.**, ετών **, γεννήθηκε το ** στον ** και κατοικεί στον ** (**), πρώην Στρατιώτης (ΠΖ), με ΣΑ:** και τώρα δημοτικός υπάλληλος, Έλληνας και Χριστιανός Ορθόδοξος, ο οποίος δήλωσε ότι δεν έχει διορίσει συνήγορο για την υπεράσπισή του.

Κατόπιν ο Πρόεδρος συνέστησε στον κατηγορούμενο να προσέξει τις κατηγορίες και τη σχετική συζήτηση, ενώ ταυτόχρονα τον πληροφόρησε ότι έχει δικαίωμα να αντιτάξει στις κατηγορίες πλήρη έκθεση των ισχυρισμών του καθώς και να υποβάλει τις παρατηρήσεις του μετά την εξέταση κάθε μάρτυρα ή την έρευνα οποιουδήποτε άλλου αποδεικτικού μέσου.

Ύστερα ο **Εισαγγελέας**, αφού πήρε το λόγο απήγγειλε συνοπτικά τις κατηγορίες που αναφέρεται στο ως άνω κλητήριο θέσπισμα και είπε ότι για την υποστήριξή τους κάλεσε για εξέταση τους μάρτυρες των οποίων τα ονόματα αναγράφονται στο κάτω μέρος του κλητηρίου θεσπίσματος που επιδόθηκε στον κατηγορούμενο και πρότεινε την ανάγνωση των εγγράφων που βρίσκονται στη δικογραφία, δηλαδή των εκθέσεων εξετάσεως των μαρτύρων Ντάσση Κ. και Μπιτάκου Σ. καθώς και του ΑΦΜ του κατηγορουμένου.

Έπειτα ο Πρόεδρος ζήτησε από τον κατηγορούμενο γενικές πληροφορίες για τις πράξεις που κατηγορείται και του υπενθύμισε ότι η απολογία του θα γίνει στο τέλος της αποδεικτικής διαδικασίας.

Ο κατηγορούμενος έδωσε τις πληροφορίες που του ζητήθηκαν και δήλωσε ότι δεν κάλεσε μάρτυρα για την υπεράσπισή του, ενώ συμφώνησε με την πρόταση του Εισαγγελέα για την εξέταση των μαρτύρων και την ανάγνωση των ως άνω εγγράφων.

Αφού το Δικαστήριο διασκέφθηκε μόνο, σύμφωνα με το νόμο, επάνω στην έδρα του, με απόφασή του που λήφθηκε παμψηφεί και απαγγέλθηκε από τον Πρόεδρο αμέσως και σε δημόσια συνεδρίαση, δέχθηκε την πρόταση του Εισαγγελέως και διέταξε την ανάγνωση στην κατάλληλη στιγμή της διαδικασίας, των εγγράφων που πρότεινε ο Εισαγγελέας και που υπάρχουν στη δικογραφία.

Αφού έγιναν αυτά, ο Πρόεδρος εκφώνησε τα ονόματα των μαρτύρων κατηγορίας που κλητεύθηκαν, Α. Π.-Μ. και Κ. Η., από τους οποίους ο Α. Π.-Μ. ήταν απών.

Στο σημείο αυτό εμφανίστηκε στο Δικαστήριο ο Α. Ι., ο οποίος ζήτησε να καταθέσει στη θέση του πατέρα του Α. Π.-Μ., καθώς αυτός ήταν το θύμα.

Ο Εισαγγελέας, αφού πήρε το λόγο, ενόψει της απουσίας του μάρτυρα πρότεινε την πρόοδο της δίκης, την ανάγνωση της εκθέσεως εξετάσεως του απόντος μάρτυρος και την εξέταση του αυθορμήτως προσελθόντος μάρτυρος.

Αφού το Δικαστήριο σκέφθηκε σύμφωνα με το νόμο, επάνω στην έδρα του, με απόφασή του που λήφθηκε παμψηφεί και απαγγέλθηκε από τον Πρόεδρο αμέσως και σε δημόσια συνεδρίαση, διέταξε την πρόοδο της δίκης, την ανάγνωση της εκθέσεως εξετάσεως του απόντος μάρτυρος, στην κατάλληλη στιγμή της διαδικασίας και την εξέταση του Α. Ι..

Κατόπιν ο Πρόεδρος, αφού καθόρισε τη σειρά εξετάσεως των μαρτύρων και παράγγειλε να βγουν έξω από την αίθουσα συνεδριάσεων οι άλλοι μάρτυρες, κάλεσε για εξέταση τον αυθορμήτως προσελθόντα μάρτυρα κατηγορίας, ο οποίος αφού ρωτήθηκε για την ταυτότητά του κλπ, αποκρίθηκε ότι ονομάζεται: Α. Ι. του Π.-Μ. και της Μ., ετών **, γεννήθηκε στην ** το ** και κατοικεί στο ** Αττικής (**), σύμβουλος επιχειρήσεων, Έλληνας και Χριστιανός Ορθόδοξος γνωρίζει απλώς τον κατηγορούμενο και δεν έχει συγγένεια με αυτόν, ούτε φιλία ούτε έχθρα και αφού έθεσε το δεξί του χέρι επάνω στο Ιερό Ευαγγέλιο ορκίσθηκε σύμφωνα με το άρθρο 218 ΚΠΔ σε συνδυασμό με το άρθρο 213 παρ.1 ΣΠΚ και αφού εξετάσθηκε σύμφωνα με το νόμο, κατέθεσε ότι:

Ο κατηγορούμενος ήταν στην ομάδα ασφαλείας του στρατού (ΟΑΣ). Εγώ εκείνο το διάστημα υπηρετούσα στο ΓΕΣ. Έχουν περάσει 4^{1/2} χρόνια. Δεν επιθυμώ την ποινική δίωξη του κατηγορουμένου. Όσα είχα καταθέσει τότε ισχύουν και σήμερα. Το κινητό μου δεν το είχα ξεχάσει κάπου. Το πήρε ο κατηγορούμενος, αλλά δεν το παραδεχόταν. Μου έδινε κάποια χρήματα, αλλά πολύ λιγότερα από την αξία του κινητού. Δεν μου είχε ζητήσει τότε συγγνώμη, καθώς δεν παραδεχόταν την πράξη του. Τον ξαναείδα σήμερα και μου ζήτησε συγγνώμη. Έμαθα ότι είχε πάρει το κινητό μου ο κατηγορούμενος από το σερβιτόρο και τον υπεύθυνο του ΚΨΜ.

Κατόπιν ο Πρόεδρος, κάλεσε για εξέταση τον μάρτυρα κατηγορίας Κ. Η. ο οποίος αφού ρωτήθηκε για την ταυτότητά του κλπ, αποκρίθηκε ότι ονομάζεται: Κ.

Η. του Κ. και της Μ., ετών **, που γεννήθηκε στον ** και κατοικεί στο ** (**), Μ.Υ. ΓΕΣ/ΣΚ, Έλληνας και Χριστιανός Ορθόδοξος, γνωρίζει απλώς τον κατηγορούμενο και δεν έχει συγγένεια με αυτόν, ούτε φιλία ούτε έχθρα και αφού έθεσε το δεξί του χέρι επάνω στο Ιερό Ευαγγέλιο ορκίσθηκε σύμφωνα με το άρθρο 218 ΚΠΔ σε συνδυασμό με το άρθρο 213 παρ.1 ΣΠΚ και αφού εξετάσθηκε σύμφωνα με το νόμο, κατέθεσε ότι:

Είμαι ψυκτικός στο ΓΕΣ στα υπόγεια, στην τεχνική επέμβαση. Θυμάμαι τον Α., ο οποίος είχε έρθει ως μεταφραστής για τα γεγονότα στον Κόλπο. Στο υπόγειο όσοι ήμασταν, γνωριζόμασταν. Εκείνη την ημέρα ήταν στο γραφείο μου ο κατηγορούμενος και ο υπεύθυνος ΚΨΜ και συζητούσαμε. Υπήρχε ένα κρεβάτι κλειστό και εκεί είχε αφήσει ο Α. το κινητό του τηλέφωνο. Πάνω στην πλάκα ο κατηγορούμενος είπε να το πάρουμε και τότε ο υπεύθυνος του ΚΨΜ το πήρε, τηλεφώνησε στον αδερφό του και το άφησε πάλι. Το βράδυ κοιμηθήκαμε. Το άλλο πρωί εγώ θα έφευγα στις 5:00'. Μου τηλεφώνησε λοιπόν ο υπεύθυνος του ΚΨΜ και μου είπε ότι ο κατηγορούμενος πήρε το κινητό. Του είπα να του πει να το φέρει. Να το επιστρέψει και δεν θα συμβεί τίποτα. Εκείνος όμως δεν το έφερε. Είχε πετάξει την κάρτα sim.

Οι παραπάνω μάρτυρες, αφού εξετάσθηκαν προφορικά παρέμειναν στο ακροατήριο, ο δε Πρόεδρος μετά την εξέταση των ως άνω μαρτύρων έδωσε το λόγο στην Εισαγγελέα και στους Δικαστές για να απευθύνουν, αν έχουν, ερωτήσεις σ' αυτούς.

Επιπλέον δε, ρώτησε τον κατηγορούμενο αν έχει να παρατηρήσει ή να υπενθυμίσει κάτι.

Έπειτα η Γραμματέας με εντολή του Προέδρου, ανέγνωσε τα ευρισκόμενα στη δικογραφία έγγραφα που πρότεινε ο Εισαγγελέας και το Αντίγραφο Φύλλου Μητρώου του κατηγορουμένου.

Μετά ο Πρόεδρος κάλεσε τον κατηγορούμενο να απολογηθεί για τις εις βάρος του κατηγορίες, αυτός δε **απολογήθηκε** όπως παρακάτω:

Όλα έγιναν όπως τα είπαν οι μάρτυρες. Πήρα το κινητό και έχω μετανιώσει γι αυτό. Το βρήκα ξεχασμένο. Εκείνη την εποχή δεν είχα κινητό και ούτε είχα λεφτά να πάρω. Η μητέρα μου είχε πάθει καρδιακή προσβολή. Μέχρι τότε δεν είχα δώσει καμιά αφορμή. Όλοι είχαν κινητό και εγώ δεν είχα. Εκείνη την ημέρα πήρα θάρρος γιατί είχε αρχίσει ο υπεύθυνος του ΚΨΜ να τηλεφωνεί, ενώ λέγαμε να το πάρουμε, να μην το πάρουμε. Κάποια στιγμή εκείνος μου είπε, 'πάρτο αφού δεν έχεις κινητό'. Την επομένη έλεγαν ότι κλάπηκε το κινητό. Εγώ φοβήθηκα, πέταξα την κάρτα και άφησα το κινητό σε ένα τραπεζάκι. Είχα πανικοβληθεί. Δεν ξέρω τι απέγινε το κινητό. Σίγουρα το πήρε άλλος μετά. Ομολογώ την πράξη μου και έχω μετανιώσει. Τώρα δουλεύω στο δήμο με σύμβαση. Θέλω να μπω στη δημοτική αστυνομία. Ήταν ένα λάθος και ζητώ την επιείκειά σας.

Έπειτα ο Πρόεδρος ρώτησε τον Εισαγγελέα και τον κατηγορούμενο αν έχουν ανάγκη για κάποια συμπληρωματική εξέταση ή διευκρίνιση και, αφού έλαβε από αυτούς αρνητική απάντηση, κήρυξε τη λήξη της αποδεικτικής διαδικασίας και έδωσε το λόγο στον Εισαγγελέα για να αγορεύσει.

Ο Εισαγγελέας, αφού πήρε το λόγο και ανέπτυξε την κατηγορία, πρότεινε όπως κηρυχθεί ένοχος ο κατηγορούμενος κατά το κατηγορητήριο.

Ο κατηγορούμενος, όταν τον ρώτησε ο Πρόεδρος αν έχει κάτι να προσθέσει για την υπεράσπισή του, απάντησε αρνητικά.

Κατόπιν ο Πρόεδρος κήρυξε το τέλος της συζητήσεως.

Το Δικαστήριο, αφού διασκέφθηκε σύμφωνα με το νόμο, μυστικά στην έδρα του, με παρούσα την Γραμματέα, κατάρτισε και ο Πρόεδρος δημοσίευσε αμέσως την απόφαση του Δικαστηρίου, η οποία είναι η εξής:

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 147 παρ. 1 εδ. α' του ΣΠΚ (που κυρώθηκε με το πρώτο άρθρο του Ν.2287/95), τιμωρείται ο στρατιωτικός που διαπράττει κλοπή πραγμάτων τα οποία ανήκουν σε στρατιωτικό, η δε έννοια της κλοπής δεν προσδιορίζεται στο Στρατιωτικό Ποινικό Κώδικα (μη γνήσιο στρατιωτικό έγκλημα), αλλά λαμβάνεται, κατ' άρθρο 3 αυτού, από το άρθρο 372 του ΠΚ, που προβλέπει το έγκλημα της κλοπής. Η στοιχειοθέτηση της αντικειμενικής υποστάσεως του εγκλήματος αυτού προϋποθέτει: I) Ύπαρξη κατοχής άλλου επάνω στο ξένο για το δράστη κινητό πράγμα κατά το χρόνο της κλοπής. II) Απομάκρυνση του πράγματος από την κατοχή άλλου παρά τη θέλησή του με άμεση ή έμμεση επενέργεια του δράστη και III) Θέση του πράγματος (πρόσκτηση-υπαγωγή) στην κατοχή του δράστη. Είναι φανερό, επομένως, ότι η αφαίρεση του πράγματος ολοκληρώνεται με τη θέση του στην κατοχή του δράστη. Κατά την έννοια αυτή, αφαίρεση είναι η (αυθαίρετη) μετακίνηση από κατοχή σε κατοχή. Πρέπει, ωστόσο, να επισημανθεί ότι η απομάκρυνση του πράγματος από την κατοχή αυτού που το εξουσιάζει, δε σημαίνει, χωρίς άλλο, αφαίρεσή του. Είναι απαραίτητο να λάβει χώρα και πρόσκτηση (υπαγωγή) του πράγματος στην κατοχή του δράστη. Τα στοιχεία, λοιπόν, που νοηματοδοτούν το εμπειρικό περιεχόμενο του όρου «αφαίρεση» είναι τόσο η απομάκρυνση του πράγματος από την κατοχή άλλου όσο και η υπαγωγή του στη νέα σφαίρα κατοχής του δράστη (Αδάμ Παπαδαμάκη, Στρατιωτικό Ποινικό Δίκαιο, Θεσ/νίκη 1997, σελ. 428). Υποκειμενικώς απαιτείται δόλος που περιλαμβάνει τη γνώση ότι το αφαιρούμενο πράγμα είναι ξένο και βρίσκεται στην κατοχή άλλου και τη βούληση ή αποδοχή αφαίρεσης του πράγματος από τη ξένη κατοχή, χωρίς τη συναίνεση του δικαιούχου, για να το υπαγάγει στην κατοχή του ή στην κατοχή τρίτου με το σκοπό της παράνομης ιδιοποίησης, ο οποίος ταυτίζεται με το σκοπό να έχει χωρίς δικαίωμα οριστικά το πράγμα ως ιδιοκτησία του, ήτοι να το ενσωματώσει στην περιουσία του και να το διαθέτει σαν κύριος. Συνεπώς η υποκειμενική υπόσταση της κλοπής διαμορφώνεται ευρύτερα της αντίστοιχης αντικειμενικής (κατ' εξαίρεση του κανόνα ότι η υποκειμενική υπόσταση πρέπει πάντα να επικαλύπτει ακριβώς την αντικειμενική) κατατάσσοντας την κλοπή στα λεγόμενα εγκλήματα «υπερχειλούς υποκειμενικής υποστάσεως» (Ι. Μανωλεδάκη, Ποινικό Δίκαιο, Ειδικό Μέρος, 1982, σελ. 60 επ., του ιδίου, Εγκλήματα κατά της ιδιοκτησίας, 1982, σελ. 69, ΑΠ 1350/79, ΠΧρ 1980, σελ. 332, ΑΠ 836/1987 ΠΧρ ΛΖ', 758, ΑΠ 445/1988, ΠΧρ ΛΗ', 631, ΑΠ 595/1989 ΠΧρ Μ', 58, ΑΠ 857/1989, ΠΧρ Μ', 208).

Στην προκειμένη περίπτωση, από την αποδεικτική διαδικασία, τις καταθέσεις των κλητευθέντων μαρτύρων Ι. Α. (παθών) και Η. Κ., την ανάγνωση των καταθέσεων των μαρτύρων Π. Α., Κ. Ν. και Σ. Μ., σε συνδυασμό με την απολογία του κατηγορούμενου, προέκυψαν τα εξής: Ο κατηγορούμενος ενώ υπηρετούσε ως Στρατιώτης στο **, στο στρατόπεδο της Μονάδας αυτής, την 19-11-99, αφαίρεσε το κινητό τηλέφωνο που ανήκε στον Έφεδρο Λοχία Α.Ι. Το κινητό αυτό τηλέφωνο ήταν τύπου SAMSUNG SGH – 600 και ο ιδιοκτήτης του το είχε ξεχάσει επάνω στο γραφείο του ψυκτικού υπηρεσίας του **. Ο κατηγορούμενος γνώριζε ότι το συγκεκριμένο κινητό τηλέφωνο ανήκε στην ιδιοκτησία του προαναφερθέντος στρατιωτικού.

Ο κατηγορούμενος, απολογούμενος στο ακροατήριο, αποδέχθηκε την κατηγορία και δήλωσε ότι έχει μετανιώσει. Ωστόσο, ο κατηγορούμενος υποστήριξε ότι η όλη ιστορία ξεκίνησε από αστείο (ορμώμενος από το γεγονός ότι ο παθών διέθετε ακριβό κινητό, ενώ ο ίδιος δεν είχε την οικονομική δυνατότητα να αποκτήσει κινητό). Στη συνέχεια, όμως, πανικοβλήθηκε, επειδή δημιουργήθηκε «θέμα» στη Μονάδα, και δεν επέστρεψε το κινητό στον παθόντα, όπως είχε σχεδιάσει.

Ο μάρτυρας Α. Ι., εξεταζόμενος στο ακροατήριο, κατέθεσε ότι, όπως τον ενημέρωσαν τότε ο ψυκτικός του ** ΜΥ Κ. Η. και ο οπλίτης του ΚΨΜ Μ. Σ., το κινητό τηλέφωνο είχε πάρει ο κατηγορούμενος για αστείο και θα του το επέστρεφε. Ωστόσο, όταν ρώτησε, αρχικά, τον κατηγορούμενο, αυτός το αρνήθηκε. Μετά δε την αναφορά του συμβάντος, ο κατηγορούμενος πρότεινε στον παθόντα να του επιστρέψει το αντίτιμο. Επιπλέον, ο μάρτυρας δήλωσε ότι δεν έχει καμία απαίτηση από τον κατηγορούμενο.

Ο μάρτυρας Κ. Η., εξεταζόμενος στο ακροατήριο, κατέθεσε ότι ο κατηγορούμενος αφαίρεσε το κινητό του Α. για πλάκα. Στη συνέχεια, ο ανωτέρω μάρτυρας πρότεινε στον κατηγορούμενο να το επιστρέψει, αλλά, όπως εκείνος του απήντησε, είχε πετάξει την κάρτα SIM.

Από την ανάγνωση της καταθέσεως του μάρτυρα Μ. Σ. προκύπτει ότι ο κατηγορούμενος αφαίρεσε, ενώπιόν του, το κινητό του Α..

Από τα παραπάνω διαπιστώθηκε ότι ο κατηγορούμενος αφαίρεσε το κινητό τηλέφωνο του Α., το οποίο και ιδιοποιήθηκε.

Κατόπιν των ανωτέρω, το Δικαστήριο ομόφωνα έκρινε τον κατηγορούμενο ένοχο για κλοπή πράγματος ανήκοντος σε στρατιωτικό, πράξη που τελέστηκε απ' αυτόν στο στρατόπεδο του ** την 19-11-99.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει με παρόντα τον κατηγορούμενο **Ε. Ν. του Α. και της Α.**, ετών **, γεννήθηκε το ** στον ** και κατοικεί στον ** (**).

Κηρύσσει τον παραπάνω κατηγορούμενο **παμψηφεί ένοχο κλοπής πραγμάτων ανηκόντων σε αξιωματικό**, πράξεως που τελέσθηκε στις 19-11-99 στο ** και ειδικότερα (ένοχο) του ότι ενώ ήταν στρατιωτικός, δηλαδή Στρατιώτης (ΠΖ) και υπηρετούσε στο **, στο στρατόπεδο της μονάδας αυτής, την 19-11-99, αφαίρεσε ξένο ολικό κινητό πράγμα από την κατοχή άλλου με σκοπό να το ιδιοποιηθεί παράνομα και το οποίο ανήκε σε στρατιωτικό και συγκεκριμένα κατά τον παραπάνω τόπο και χρόνο αφαίρεσε το κινητό τηλέφωνο τύπου SAMSUNG SGH-600 που ανήκε στον Λχία (ΥΠ) Α. Ι. και το οποίο ο τελευταίος είχε ξεχάσει επάνω στο γραφείο του ψυκτικού υπηρεσίας του ** με σκοπό να το

ιδιοποιηθεί παράνομα αν και γνώριζε ότι αυτό ανήκε στον προαναφερθέντα στρατιωτικό.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε αυθημερόν στο ακροατήριο.

Ο ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Μετά την απαγγελία της απόφασης αυτής ο Πρόεδρος έθεσε υπόψη των Δικαστών το ποινικό μητρώο του κηρυχθέντος ενόχου κατηγορουμένου.

Ο Εισαγγελέας, αφού έλαβε το λόγο, πρότεινε όπως, αφού γίνει δεκτό ότι υπέρ του κηρυχθέντος ενόχου κατηγορουμένου συντρέχουν οι ελαφρυντικές περιστάσεις του άρθρου 84 παρ.2α' ΠΚ, επιβληθεί σ' αυτόν ποινή φυλακίσεως πέντε (5) μηνών για την πράξη της κλοπής, η οποία να μετατραπεί σε χρηματική ποινή προς τέσσερα κόμματα σαράντα (4,40) ευρώ ημερησίως και η εκτέλεση της οποίας να ανασταλεί για τρία (3) έτη.

Ο κατηγορούμενος αφού έλαβε το λόγο ζήτησε εφέσιμη ποινή.

Το Δικαστήριο, αφού διασκέφθηκε μυστικά στην έδρα του, με παρούσα τη Γραμματέα, κατάρτισε την απόφασή του, την οποία ο Πρόεδρος δημοσίευσε αμέσως σε δημόσια συνεδρίαση και η οποία έχει ως εξής:

Το Δικαστήριο αφού έλαβε υπόψη τα παρακάτω άρθρα : 213 παρ.1 ΣΠΚ, 339, 343, 364, 368, 369, 370, 371, 373 και 582, 597 ΚΠΔ, το άρθρο 3 του Ν. 663/77, όπως αυτό αντικαταστάθηκε από το άρθρο 18 του Ν.969/79 και συμπληρώθηκε με το άρθρο 38 του Ν.1968/91, καθώς και την υπ' αριθμ. 134423/92 κοινή απόφαση Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης.

Επειδή οι πράξεις για τις οποίες κηρύχθηκε ένοχος ο κατηγορούμενος προβλέπονται και τιμωρούνται από τα άρθρα: 1,3, 147παρ.1^{α'} ΣΠΚ και 12,14, 26, 27, 79, 80, 82, 83, 84 παρ.1 και 2α', 99 ΠΚ.

Επειδή κατά τα άρθρα 79 και 80 ΠΚ, το Δικαστήριο, κατά την επιμέτρηση της ποινής λαμβάνει υπόψη του τόσο τη βαρύτητα του εγκλήματος όσο και την προσωπικότητα του κατηγορουμένου που κηρύχθηκε ένοχος. Για την εκτίμηση της βαρύτητας του εγκλήματος το Δικαστήριο αποβλέπει στη βλάβη που προξένησε το έγκλημα ή τον κίνδυνο που προκάλεσε στη φύση, στο είδος και στο αντικείμενο του εγκλήματος καθώς επίσης σε όλες τις περιστάσεις χρόνου, τόπου, μέσων και τρόπου που συνόδευσαν την προπαρασκευή ή την εκτέλεσή του και στην ένταση του δόλου του κατηγορουμένου. Κατά την εκτίμηση της προσωπικότητας του κατηγορουμένου το Δικαστήριο σταθμίζει ιδίως το βαθμό της εγκληματικής του διάθεσης την οποία εκδήλωσε κατά την πράξη. Για να τον διαγνώσει με ακρίβεια εξετάζει τα αίτια που τον ώθησαν στην εκτέλεση του εγκλήματος, την αφορμή που του δόθηκε και το σκοπό που επεδίωξε, το χαρακτήρα του και το βαθμό της ανάπτυξής του, τις ατομικές και κοινωνικές περιστάσεις και την προηγούμενη ζωή του, τη διαγωγή του κατά τη διάρκεια της πράξεως καθώς και μετά την πράξη, ιδίως τη μετάνοια που επέδειξε και την προθυμία του να επανορθώσει τις συνέπειες της πράξεως, συνάμα δε και τους

οικονομικούς του όρους. Έχοντας όλα τα στοιχεία αυτά υπόψη το Δικαστήριο, αφού δέχθηκε παμψηφεί, ότι συντρέχουν υπέρ του κατηγορουμένου που κηρύχθηκε ένοχος οι ελαφρυντικές περιστάσεις του άρθρου 84 παρ. 2α' και δ' ΠΚ, κρίνει ότι πρέπει να επιβληθεί σ' αυτόν **ποινή φυλακίσεως πέντε (5) μηνών**.

Επειδή σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 82παρ.1 ΠΚ «Η περιοριστική της ελευθερίας ποινή που δεν υπερβαίνει το έτος μετατρέπεται σε χρηματική ποινή».

Επειδή το Δικαστήριο για την επιμέτρηση της χρηματικής ποινής λαμβάνει υπόψη του την οικονομική κατάσταση του καταδικασθέντος, η οποία είναι μέτρια, πρέπει να καθορίσει το ποσό της μετατροπής σε τέσσερα κόμμα σαράντα (4,40) ευρώ για κάθε ημέρα φυλάκισης.

Επειδή σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 99 παρ. 1 ΠΚ «Αν κάποιος που δεν έχει καταδικαστεί αμετακλήτως για κακούργημα ή πλημμέλημα σε περιοριστική της ελευθερίας ποινή ανωτέρα των έξι (6) μηνών με μία μόνη ή με περισσότερες αποφάσεις που οι ποινές δεν υπερβαίνουν συνολικώς το ανωτέρω όριο, καταδικασθεί σε τέτοια ποινή που δεν υπερβαίνει τα δύο έτη, το δικαστήριο με την απόφασή του διατάσσει την αναστολή εκτέλεσης της ποινής για ορισμένο διάστημα, που δεν μπορεί να είναι κατώτερο από τρία (3) και ανώτερο από πέντε (5) έτη».

Επειδή στην προκειμένη περίπτωση ο παραπάνω κατηγορούμενος που κηρύχθηκε ένοχος δεν έχει μέχρι σήμερα καταδικαστεί αμετακλήτως για κακούργημα ή πλημμέλημα σε περιοριστική της ελευθερίας ποινή ανωτέρα των έξι (6) μηνών, με μία μόνη ή με περισσότερες αποφάσεις που οι ποινές δεν υπερβαίνουν συνολικώς το ανωτέρω όριο, όπως αυτό προκύπτει από το ευρισκόμενο στη δικογραφία αντίγραφο του ποινικού μητρώου, πρέπει να διαταχθεί η αναστολή εκτελέσεως της ποινής που θα του επιβληθεί σήμερα για τρία (3) έτη.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Καταδικάζει τον κατηγορούμενο που κηρύχθηκε ένοχος σε **ποινή φυλακίσεως πέντε (5) μηνών** για την πράξη της κλοπής πραγμάτων ανηκόντων σε αξιωματικό, καθώς και στα έξοδα της ποινικής διαδικασίας, το ποσό των οποίων ορίζει σε εβδομήντα τρία **(73) ευρώ**.

Μετατρέπεται την περιοριστική της ελευθερίας ποινή που επιβλήθηκε στον ως άνω καταδικασθέντα, σε χρηματική ποινή και καθορίζει το ποσό της μετατροπής σε τέσσερα κόμμα σαράντα (4,40) ευρώ για κάθε μία ημέρα.

Διατάσσει την αναστολή εκτελέσεως της επιβληθείσης ως άνω ποινής φυλακίσεως για τρία (3) έτη.

Κατόπιν, αφού ο Πρόεδρος δημοσίευσε την ίδια ημέρα στο ακροατήριο του δικαστηρίου και σε δημόσια συνεδρίαση την πιο πάνω απόφαση, ειδοποίησε τον καταδικασθέντα ότι έχει δικαίωμα από το νόμο να ασκήσει κατά της αποφάσεως το ένδικο μέσο της **εφέσεως**, σύμφωνα με τους ειδικούς ορισμούς γι' αυτό.

Τέλος ο Πρόεδρος γνωστοποίησε στον καταδικασθέντα με ποιους όρους του δόθηκε η αναστολή εκτελέσεως της ποινής και τις συνέπειες σε περίπτωση παραβιάσεως των όρων αυτών.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε αυθημερόν στο ακροατήριο.

Ο ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ